

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Enten - Eller. Første del

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 2", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 2*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1997 , s. III. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ee1-txt-shoot-id618eee4b-c751-441f-860b-fa6996c78e58.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 2

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Emmeline og den formeentlige Charles ere i Gjenkjendelsen netop komne til det Punkt, hvor de ved Charles's Afreise bleve afbrudte, da Onkelen ved sin Nærværelse atter afbryder dem. Han har af Hr. Zacharias modtaget Oplysninger, Charles betræffende, der ikke just ere synderlig behagelige. Det gaaer nu ud over Rinville. Situationen er væsentlig den samme som tidligere; men vi ville see, hvad Digteren har vundet. Charles's Bedrifter ere af den Natur, at de slet og ret fortalte kunde virke forstyrrende i Forhold til Total-Indtrykket af Stykket. Det gjælder om at give dem et vist letsindigt Anstrøg, at de ikke komme til at virke alvorligt. Dette har Digteren opnaaet paa to Maader. Den første Efterretning, man faaer angaaende Charles's Liv, er i den 9de Scene. Her er det Rinville, der har udgivet sig for Charles, ham gaaer det ud over. Tilskuerens Opmærksomhed ledes da bort fra det Udførligere i Fortællingen hen paa Forvexlingen; istedetfor de enkelte Træk kommer man kun til at tænke paa dumme Streger i Almindelighed og paa Rinvilles Forlegenhed, og det Comiske i, at man af ham fordrer nærmere Oplysning. Den fuldstændige Efterretning faaer man af Charles's egen Mund i 16de Scene, dog ikke at forglemme, at Charles udgiver sig for Rinville. Hvad der vilde blive altfor alvorligt eller altfor frækt, hvis Charles i egen Person fortalte det, det faaer nu et comisk, næsten overgivent Anstrøg derved, at han fortæller det i Rinvilles Person, benyttende sit Incognito til at gjøre det saa phantastisk som muligt. Hvis han i egen Person havde fortalt sit Liv, vilde man fordre en Bevidsthed derover af ham, finde det i høi Grad umoralsk, om han ikke havde den. Nu derimod, da han i en Andens Person fortæller Alt, ja endog for at ængste Emmeline, finder man hans Fortællings phantastiske Anstrøg i dobbelt Henseende poetisk rigtig.